

‘La Veu’ compleix cent anys

Frank Sinatra, el cantant nord-americà del segle XX per excel·lència, arriba enguany al centenari del seu naixement. Un CD recopilatori, diverses exposicions i actes commemoratius, posen de manifest el llegat musical i artístic que ens va deixar l’interpret de “Fly Me To The Moon”.

Reportatge de Nil Cañellas

“**L**a Veu” per antonomàsia dels cantants del segle XX, compliria el 12 de desembre cent anys. El centenari del naixement d’un cantant que, després de marcar l’adveniment d’una nova manera d’interpretar les cançons, va marcar la història de la

música. I quina millor manera que fer-ho a través de composicions que són ja icones musicals, intemporals i inesborrables de l’imaginari col·lectiu?

‘Ultimate Sinatra’

El passat abril es va publicar un recopilatori de Sinatra, que va desaparar

el tret de sortida dels esdeveniments commemoratius del centenari, un CD que aplega totes les cançons insígnia que el cantant va publicar amb els tres segells discogràfics amb què va treballar: Columbia, Capitol i Reprise. El recopilatori, publicat en edició digital i CD, compta amb diverses versions,

encara que totes van encapçalades per “All Or Nothing At All”, la primera versió d’estudi gravada amb el trompetista Harry James i la seva orquestra. Amb ells, Sinatra va començar una carrera musical que no va fer altra cosa que pujar com l’escuma, bé que el protagonisme del cantant quedés en un segon pla, ja l’estrella era sovint el trompetista que, alhora, donava el nom a la banda. Amb tot, Sinatra ja va començar a deixar marca del que seria la seva empremta musical, l’especial qualitat per al perfecte fraseig de les lletres interpretades.

La versió estàndard del disc recopilatori aplega les vint-i-cinc cançons imprescindibles de la carrera del cantant, i hi trobem “I’ll Never Smile Again”, de l’any 1940, “I’ve Got You Under My Skin”, del 1956, o “My Way” de 1968, basada en la cançó “Comme d’habitude” del cantant francès Claude François.

Però és l’edició *deluxe* del recopilatori, la que comprèn el major pes de totes les edicions. Els 4 CD que inclou presenten cent cançons com el centenari que es commemora, que suposen per als oients un reforç de per què Sinatra és considerat “La Veu”. Juntes per primera vegada, el conjunt de cançons ofereix un recorregut cronològic per les sis dècades de carrera del cantant nord-americà. A més, en el llibret de vuitanta pàgines que s’hi inclou, hi podem trobar un assaig de Charles Pignone, fotografies i notes inèdites tant del mateix Sinatra com dels seus fills, i també del compositor Billy May o Quincy Jones, i resulta ser el complement idoni per acabar de reforçar la figura del cantant i actor.

Sis dècades, però, que no sols van estar marcades per l’èxit, premis i reconeixements obtinguts, ja que les relacions de Sinatra amb la màfia italiana, concretament amb la Cosa Nostra, van enterbolir en ocasions la vida del cantant.

L’idil·li entre Sinatra i Nova York

La relació que el cantant i també actor

va establir amb la ciutat de Nova York, va anar més enllà de ser la ciutat que el va veure créixer com a infant i evolucionar com a artista. La ciutat que no dorm mai, ha creat un recorregut intern, a través del qual es poden visitar les zones, principalment de Manhattan, que Sinatra freqüentava, els locals on va realitzar concerts o les seves localitzacions preferides. A més, el recorregut també ofereix la possibilitat de creuar el riu Hudson i apropar-se a la ciutat de Nova Jersey, concretament a Hoboken, que és el barri on un 12 de desembre del 1915 naixeria un nadó que marcaria per sempre més la història musical universal.

Però el llegat de Sinatra encara va molt més enllà de l’himne no oficial en què es va convertir “The Theme of New York New York”, del film del mateix títol de Martin Scorsese, i que molts recordaran per la mítica interpretació de Liza Minelli. El cantant va marcar una època, i va deixar en l’imaginari col·lectiu

americà la figura del cantant universal, que triomfava en qualsevol disciplina artística a què es dedicués, i que va acompanyar la vida dels nord-americans al llarg de seixanta anys.

En aquest marc, sorgeix “Sinatra: An American idol”. Aquest és el títol de l’exhibició comissariada pel Museu Grammy de Los Angeles, i que es troba actualment a la Biblioteca Pública de Nova York. Ideada especialment per a la commemoració del centenari del seu naixement, la mostra és un recorregut a través d’aquests cent anys i del llegat que Sinatra va deixar.

L’exposició està pensada a partir de les recreacions de diferents escenes. Una de les primeres amb què els visitants es topen és la reproducció d’una sala d’estar típica dels Estats Units, on les parets empaperades, un joc de dames a terra, el moble-ràdio de la cantonada i la reproducció d’un programa en directe de la ràdio Network del 24 d’abril del 1947, →

EL CANTANT I TAMBÉ ACTOR VA ARRIBAR A GUANYAR FINS A DEU PREMIS GRAMMY, UN GLOBUS D’OR I UN OSCAR

→ transporta el visitant als anys quaranta-cinquanta. És ben bé la reproducció del que podria haver estat una sala d'estar aleatòria de qualsevol llar americana de l'època.

A través de fotografies mai publicades, objectes personals, correspondència i, evidentment, elements musicals, la majoria dels quals han estat cedits pels familiars del cantant, la mostra posa a l'abast de tothom un seguit de peces que mai no havien estat a disposició del públic. Els visitants poden veure de primera mà tots aquests objectes, de manera que la sensació que el cantant va formar part de les vides dels americans de l'època encara s'enforteix i s'evidencia més.

L'exhibició, a més, també mostra com va ser l'estudi de gravació predilecte de Sinatra. Era un que hi havia a l'edifici de la discogràfica Capitol, a Hollywood, i allà es pot observar la presència d'un micròfon d'època, una cadira amb una jaqueta penjada, i un got ple de Jack Daniels, que va ser la beguda insígnia que va acompanyar el cantant al llarg de la seva carrera. Una beguda que va esdevenir marca tan característica del cantant, que enguany, i en commemoració pel centenari, la mateixa marca de whisky ha creat una ampolla en honor seu.

La mostra de la Biblioteca Pública de Nova York continua amb més reproduccions d'escenes típiques americanes,

en les quals la faceta de Sinatra com a cantant juga un paper important, però el que destaca per sobre de totes aquestes reproduccions és el caràcter interactiu de l'exhibició. En un dels racons, els visitants tenen la possibilitat d'acostar-se

a una taula de mesclades, com la utilitzada en els mateixos estudis de gravació, i en hi poden jugar a ajustar els nivells de la veu, piano, baix i bateria, del "Teach Me Tonight". En un altre d'aquests espais, els visitants poden interpretar, juntament amb el cantant mateix, la cançó "New York, New York". Així, les noves generacions que, per una qüestió evident d'anys, no han establert cap connexió amb el cantant que, probablement, sí que va marcar gran part de la vida dels seus progenitors, troben en l'exposició una oportunitat ideal per a un encontre per primera vegada amb el mític cantant.

És una mostra on, a més a més, els visitants podran observar els diferents premis obtinguts per Sinatra. Entre els que el cantant va obtenir al llarg dels seixanta anys que va durar la seva carrera, en destaquen els 10 premis Grammy que va guanyar pels seus discos, duets i recopilatoris; un Globus d'Or i un Oscar pel seu paper secundari a la pel·lícula *D'aquí a l'eternitat*, del director Fred Zinnemann; i la Medalla de la Llibertat, atorgada pel Govern dels Estats Units.

Una exposició, però, que sembla deixar de banda els aspectes de la vida de Sinatra que van poder enfosquir la seva carrera musical i cinematogràfica, que són de domini públic, i que molts identifiquen clarament amb la màfia.

En la mateixa línia, tot i que ja no es pot visitar, es va crear una exposició titulada "L'experiència Sinatra", a la galeria

L'EXHIBICIÓ DE LA BIBLIOTECA DE NOVA YORK PRESENTA IMATGES I DOCUMENTS MAI ABANS EXPOSATS

EXPOSICIÓ.

Representació de la sala de gravació als estudis Capitol i una típica sala d'estar americana dels anys 50. Baix, *Ultimate Sinatra*, el disc que commemora el centenari de Frank Sinatra.

de l'hotel Morrisson del barri del SoHo, a la mateixa Nova York. En aquesta exhibició el principal interès va ser el de mostrar diferents instantànies d'àlbums fotogràfics mai vistos, així com un gran recull de retrats que el fotògraf Terry O'Neill havia realitzat a Sinatra, i qui va ser un dels que més havia treballat amb el cantant. Entre les peculiaritats fotogràfiques que va presentar la mostra, hi havia una instantània de Sinatra presa per la seva filla Nancy, en la qual es pot veure el cantant al Rustic Cabin, el local de Nova Jersey on va treballar servint taules abans de ser descobert pel seu talent musical.

Figura mundial

L'èxit de Frank Sinatra va ser absolut, amb un abast mundial que va provocar que el personatge es convertís en el que ja s'ha definit com "el cantant universal". Aquest és un fet que es troba evident en els diferents actes que s'han organitzat al llarg d'aquest 2015.

A Londres, per exemple, s'ha creat un espectacle musical en honor a Sinatra. Aquest xou, que durarà tot l'estiu, es realitzarà al Palladium de Londres, escenari que ja va viure entre el 10 i el 22 de juliol del 1950, un seguit de vint-i-vuit recitals del cantant. A partir de l'ús i la mescla que les noves tecnologies aporten als espectacles audiovisuals, el xou de Londres pretén fer reviure la figura del cantant i apropar-la al públic britànic. A més a més, és un espectacle que compta amb el beneplàcit de la seva filla, Nancy Sinatra, i que conté aspectes molt simbòlics, com el fet que Londres fos la primera ciutat on Frank va realitzar el seu primer concert fora dels Estats Units, ara fa seixanta-cinc anys.

Apps, documentals...

Finalment, els actes commemoratius i festius en honor a Frank Sinatra, que s'aniran produint al llarg d'aquest any, estan reforçats, sobretot, per la creació d'una aplicació per als telèfons mòbils i un documental del canal HBO.

L'aplicació, que està disponible en les dues plataformes principals, App Store i Google Play, té l'objectiu de fer conèixer la figura de Sinatra a qui el desconeix, redescobrir-lo a qui fa temps que n'és seguidor, informar dels actes i esdeveniments que es realitzaran en el seu honor, i posa a disposició dels usuaris diferents llistes musicals creades amb les diferents cançons de Sinatra.

Per la seva banda, el canal de pagament nord-americà HBO va encarregar a Alex Gibney, director guanyador d'un Oscar l'any 2008 pel documental *Taxi to the Dark Side*, la realització del documental *Sinatra: All Or Nothing At All*. En ell s'examina de manera personal la vida, la música i la carrera de Sinatra, a

partir de diferents gravacions i enregistraments històrics, així com a través dels diferents comentaris i entrevistes realitzades al seu entorn més proper d'amics i família.

Aquest és un any on tornar a descobrir qui va ser La Veu i emocionar-se amb la preferència personal de Sinatra d'elevat la interpretació de la lletra de les cançons per sobre dels aspectes musicals i melòdics. Una oportunitat que de segur que els que recorden el concert que va realitzar al Palau Sant Jordi l'any 1992, en el marc dels actes festius pels Jocs Olímpics i a l'edat de 76 anys, no deixaran escapar i aprofitaran per gaudir del cantant universal per excel·lència. ●

44 PREMIS OCTUBRE

INFORMACIÓ

Entrega d'originals del 5 de juny al 8 de setembre

tresiquatre@tresiquatre.cat

Consulteu les bases a:
www.tresiquatre.cat

edicions **34** València